

Ε.Ε. Παρ. Ι(Ι)
Αρ. 4069,
17.2.2006

Ν. 9(Ι)/2006

Ο περί Αστυνομίας (Ανεξάρτητη Αρχή Διερεύνησης Ισχυρισμών και Παραπόνων) Νόμος του 2006 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 9(Ι) του 2006

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός τίτλος.
100(Ι) του 2007
112(Ι) του 2010.
- Ερμηνεία.
- 73(Ι) του 2004
94(Ι) του 2005.
- 2 του 100(Ι) του 2007.
- 3 του 100(Ι) του 2007.
Διορισμός, καθήκοντα
και εξουσίες της
Αρχής.
1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Αστυνομίας (Ανεξάρτητη Αρχή Διερεύνησης Ισχυρισμών και Παραπόνων) Νόμος του 2006 έως 2010.
2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια –
- «Αρχηγός Αστυνομίας» σημαίνει τον εκάστοτε αρχηγό της αστυνομίας δυνάμει του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας,
- «μέλος της Αρχής» ή «μέλος» σημαίνει πρόσωπο που διορίζεται δυνάμει των άρθρων 3 και 4 και περιλαμβάνει και τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο της Αρχής,
- «μέλος της Αστυνομίας» σημαίνει κάθε μέλος της Αστυνομίας Κύπρου, στην έννοια που αποδίδεται στον περί Αστυνομίας Νόμο, περιλαμβανομένου του Αρχηγού και του Υπαρχηγού της Αστυνομίας,
- «πράξη» περιλαμβάνει παράλειψη, ενέργεια, δραστηριότητα, μεταχείριση και συμπεριφορά,
- 87806344
- «Αρχή» σημαίνει την Αρχή Διερεύνησης Ισχυρισμών και Παραπόνων κατά της Αστυνομίας που αναφέρεται στο άρθρο 3 του παρόντος Νόμου και
- «Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.
- 3.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει για περίοδο πέντε ετών Ανεξάρτητη Αρχή Διερεύνησης Ισχυρισμών και Παραπόνων κατά της Αστυνομίας, αποτελούμενη από πέντε μέλη, με καθήκον και εξουσία να διερευνά είτε η ίδια είτε να εποπτεύει τη διερεύνηση που διεξάγεται από άλλα πρόσωπα που θα διορίζονται από αυτήν, με τον τρόπο και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο ισχυρισμούς και παράπονα που αφορούν πράξεις μελών της Αστυνομίας, που αναφέρονται στο άρθρο 5, και να εκτελεί συναφώς τα καθήκοντα και τις εξουσίες που της ανατίθενται δυνάμει αυτού.
- (2)(α) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (δ), για σκοπούς εκτέλεσης του καθήκοντός της για διερεύνηση, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), η Αρχή δύναται να αναθέτει τη διεξαγωγή ανακρίσεων σε πρόσωπα που διορίζονται από αυτήν ως ανακριτές, όπου και όπως προβλέπεται στον παρόντα Νόμο.
- (β) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του εδαφίου (3) του άρθρου 14 και του εδαφίου (4) του άρθρου 15, η διεξαγωγή των ανακρίσεων από πρόσωπα που διορίζονται δυνάμει της παραγράφου (α) ελέγχεται και εποπτεύεται από την Αρχή, τα δε πρόσωπα αυτά ενεργούν σύμφωνα με τις οδηγίες της και σε περίπτωση που, κατά την κρίση της, δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους η Αρχή έχει δικαίωμα να τα παύσει.

(γ) Ως ανακριτές διορίζονται από την Αρχή πρόσωπα εγνωσμένου κύρους και ήθους, ανωτάτου επαγγελματικού και ηθικού επιπέδου με γνώσεις και εμπειρίες σε θέματα ανακρίσεων και τα οποία επιλέγονται από κατάλογο που καταρτίζεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

(δ) Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο ή όταν η ίδια το κρίνει αναγκαίο, η Αρχή αναθέτει τη διεξαγωγή ανακρίσεων σε μέλη της, όπως προβλέπεται στον παρόντα Νόμο.

(ε) Η Αρχή δύναται επίσης να μισθώνει υπηρεσίες ειδικών, όπως φωτογράφων, μεταφραστών, ιατροδικαστών και άλλων, που κρίνονται αναγκαίες για διεξαγωγή των ανακρίσεων.

(3) Μέλος ή άλλο πρόσωπο στο οποίο η Αρχή αναθέτει τη διεξαγωγή ανάκρισης, δυνάμει του παρόντος Νόμου, δύναται να ασκεί γι' αυτό το σκοπό τις εξουσίες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο για τη διεξαγωγή της και οφείλει να ενεργεί κατά τα διαλαμβανόμενα και σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού.

603871643

(4) Για τους σκοπούς των εδαφίων (2) και (3), κάθε πρόσωπο που διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο ως μέλος της Αρχής δυνάμει του εδαφίου (1), καθώς και κάθε πρόσωπο που διορίζεται από την Αρχή δυνάμει του εδαφίου (2), θεωρείται διά του παρόντος δέοντως εξουσιοδοτημένο από το Υπουργικό Συμβούλιο πρόσωπο, σύμφωνα με τον περί Ποινικής Δικονομίας Νόμο, να διεξάγει κατά τη διάρκεια της θητείας του ή του διορισμού του ανακρίσεις, σύμφωνα με τον εν λόγω Νόμο, σε κάθε περίπτωση ανάθεσης της διεξαγωγής ανάκρισης από την Αρχή δυνάμει του παρόντος Νόμου, σε σχέση με πράξεις μελών της Αστυνομίας που εμπíπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου και συνιστούν ποινικό αδίκημα.

Κεφ. 155
93 του 1972
2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9 του 1992
10(I) του 1996
89(I) του 1997
54(I) του 1998
96(I) του 1998
14(I) του 2001
185(I) του 2003
219 του 2004.

Διορισμός, παύση,
παραίτηση κ.λπ.
μελών της Αρχής.

4.(1) Ως μέλη της Αρχής διορίζονται άτομα εγνωσμένου κύρους και ήθους, από τα οποία δύο τουλάχιστον πρέπει να είναι νομομαθείς ανώτατου επαγγελματικού και ηθικού επιπέδου. Ένα από τα μέλη δυνατόν να είναι πρώην Ανώτερος Αξιωματικός της Αστυνομίας, το οποίο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου στο εξής θα καλείται «μέλος της Αρχής που προέρχεται από την Αστυνομία».

(2) Ένα από τα μέλη, εκτός εκείνου που δυνατόν να προέρχεται από την Αστυνομία, διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο ως πρόεδρος της Αρχής και ένα άλλο, επίσης εκτός εκείνου που δυνατόν να προέρχεται από την Αστυνομία, εκλέγεται από τα μέλη της Αρχής ως αντιπρόεδρος.

(3) Πριν από την ανάληψη καθηκόντων τους, ο πρόεδρος και τα μέλη της Αρχής δίδουν διαβεβαίωση ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας ότι θα εκτελούν πιστά τα καθήκοντά τους.

(4) Σε περίπτωση που ισχυρισμός ή παράπονο αφορά πράξη του Αρχηγού ή του Υπαρχηγού της Αστυνομίας η οποία εμπίπτει στις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 5, η διεξαγωγή ανάκρισης για διερεύνηση του ισχυρισμού ή παραπόνου δυνάμει του παρόντος Νόμου δε δύναται να ανατεθεί σε μέλος της Αρχής που προέρχεται από την Αστυνομία ή σε πρόσωπο που διορίζεται ως

4(α) του 100(I) του

2007. ανακριτής από την Αρχή ούτε και δύναται μέλος της Αρχής που προέρχεται από την Αστυνομία ή πρόσωπο που διορίζεται ως ανακριτής από την Αρχή να μετέχει σε οποιαδήποτε συνεδρία της Αρχής που αφορά την ανάθεση της διεξαγωγής της ανάκρισης ή σε συνεδρία της για μελέτη και ενέργειες, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 16, του υλικού, των εγγράφων και της έκθεσης της ανάκρισης που διεξήχθη.

(5) Κανένα μέλος της Αρχής δε δύναται να παυθεί προ της λήξης της χρονικής περιόδου για την οποία έχει διοριστεί παρά μόνο από το Υπουργικό Συμβούλιο και μόνο για οποιοδήποτε των πιο κάτω ειδικών λόγων—

(α) Λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητας ή αναπηρίας ή οποιασδήποτε άλλης ασθένειας που καθιστά το μέλος της Αρχής ανίκανο να εκπληρώσει επαρκώς τα καθήκοντά του για μακρά χρονική περίοδο ή για το υπόλοιπο της θητείας του,

(β) λόγω συστηματικής απουσίας ή αμέλειας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

(6) Οποιοδήποτε μέλος της Αρχής παύει να είναι μέλος αυτής, αν υποβάλει γραπτώς προς το Υπουργικό Συμβούλιο την παραίτησή του:

Νοείται ότι η παραίτηση δεν υπόκειται σε ανάκληση και επενεργεί αμέσως χωρίς να απαιτείται αποδοχή της από το Υπουργικό Συμβούλιο.

(7) Σε περίπτωση παύσης ή παραίτησης του προέδρου της Αρχής δυνάμει των εδαφίων (5) και (6), το Υπουργικό Συμβούλιο προβαίνει άμεσα σε διορισμό άλλου προσώπου ως προέδρου της Αρχής για την εναπομείνσα θητεία αυτού τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (1) και (2).

4(β) του 100(I) του 2007. (8) Στα μέλη της Αρχής, εξαιρουμένου οποιουδήποτε μέλους που είναι δημόσιος υπάλληλος, καταβάλλεται αποζημίωση, όπως αυτή καθορίζεται κατά καιρούς από το Υπουργικό Συμβούλιο, και καταβάλλεται επίσης πρόσθετα σε κάθε μέλος της Αρχής που διεξάγει ανάκριση ή εκτελεί οποιαδήποτε άλλη αναγκαία εργασία δυνάμει του παρόντος Νόμου αποζημίωση με βάση τις ώρες εργασίας, η οποία υπολογίζεται στην αρχική βαθμίδα της μισθολογικής κλίμακας Α15 της δημόσιας υπηρεσίας:

4(β) του 100(I) του 2007. Νοείται ότι η αποζημίωση με βάση τις ώρες εργασίας, που αναφέρεται πιο πάνω, καταβάλλεται και όταν το μέλος της Αρχής που διεξάγει ανάκριση είναι δημόσιος υπάλληλος, καθώς επίσης και σε οποιοδήποτε πρόσωπο στο οποίο ανατέθηκε ανάκριση από την Αρχή.

(9) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να παρατείνει τη θητεία των μελών της Αρχής μέχρι τρεις μήνες μόνο σε περίπτωση που αυτό κρίνεται αναγκαίο για την ολοκλήρωση διαδικασιών που άρχισαν δυνάμει του παρόντος Νόμου.

Καθήκοντα και εξουσίες διερεύνησης σχετικά με πράξεις της Αστυνομίας. 2(α) του 112(I) του 2010. 5. (1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, η Αρχή έχει καθήκον και εξουσία να διερευνά, μετά από την υποβολή ισχυρισμού ή παραπόνου ή απτεπάγγελτα και σύμφωνα με τον τρόπο και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, ισχυρισμούς και παράπονα που αφορούν πράξεις μελών της Αστυνομίας που αναφέρονται στο εδάφιο (2) και να ενεργεί σχετικά διά μελών της, όπως προβλέπεται στον παρόντα Νόμο.

(2) Η Αρχή έχει καθήκον και εξουσία διερεύνησης ισχυρισμών και παραπόνων, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), που αφορούν πράξεις:

154003381

(α) διαφθοράς ή δωροδοκίας ή αθέμιτου πλουτισμού ή διαπλοκής του μέλους της Αστυνομίας με εξωγενείς παράγοντες ή με οικονομικά ή άλλα συμφέροντα ή που, κατά τα διαλαμβανόμενα, σε οποιοδήποτε εκάστοτε σε ισχύ νόμο ή κανονισμούς ή σε οποιαδήποτε εκάστοτε κυρωθείσα από τη Δημοκρατία διεθνή

σύμβαση ή τον κυρωτικό αυτής νόμο δεν επιτρέπονται ή απαγορεύονται, είτε ως πράξεις διαφθοράς ή δωροδοκίας ή αθέμιτου πλουτισμού είτε λόγω διαπλοκής του μέλους της Αστυνομίας με εξωγενείς παράγοντες ή με οικονομικά ή άλλα συμφέροντα,

(β) οι οποίες παραβιάζουν ανθρώπινα δικαιώματα που προβλέπονται στο Σύνταγμα ή σε οποιοδήποτε εκάστοτε σε ισχύ νόμο ή κανονισμούς, ή σε οποιαδήποτε εκάστοτε κυρωθείσα από τη Δημοκρατία διεθνή σύμβαση ή τον κυρωτικό αυτής νόμο και συνιστούν ποινικά αδικήματα δυνάμει οποιοδήποτε εκάστοτε σε ισχύ νόμου ή κανονισμών.

(γ) οι οποίες συνιστούν ευνοιοκρατική μεταχείριση ή συμπεριφορά κατά την εκτέλεση του καθήκοντος και τείνουν να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην Αστυνομία ή να δυσφημίσουν το κύρος της:

5(α) του 100(I) του 2007. Νοείται ότι, όσον αφορά πράξεις που εμπíπτουν στις διατάξεις των παραγράφων (α) και (γ), η Αρχή δύναται να μην προβεί σε διερεύνηση των σχετικών ισχυρισμών ή παραπόνων και να παραπέμψει το θέμα στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή στον Αρχηγό Αστυνομίας ή και στους δύο, ανάλογα με το κατά πόσο η πράξη δυνατόν να συνιστά ποινικό ή πειθαρχικό αδίκημα ή και τα δύο, σε περίπτωση που κρίνει ότι πρόκειται για πράξη ήσσονος σημασίας και η διερεύνηση δεν της είχε ανατεθεί από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή τον Υπουργό κατά τα διαλαμβανόμενα στα εδάφια (4) και (5) του παρόντος άρθρου:

5(β) του 100(I) του 2007. Νοείται περαιτέρω ότι, στην περίπτωση που η Αστυνομία διερευνά ισχυρισμούς ή παράπονα που παραπέμπονται σ' αυτήν από την Αρχή, δυνάμει των παραγράφων (α) και (γ), η Αρχή έχει το δικαίωμα να ζητά ενημέρωση από την Αστυνομία για την πορεία και την έκβαση της διερεύνησης.

2(β) του 112(I) του 2010. (3) Το καθήκον και εξουσία της Αρχής, όπως αναφέρεται στα εδάφια(1) και (2), ασκείται αυτεπάγγελα σε σχέση με ισχυρισμούς και παράπονα που περιέχονται σε γνώση της με οποιοδήποτε τρόπο ή κατόπιν γραπτού αιτήματος οποιοδήποτε προσώπου ή γραπτής ανάθεσης για διερεύνηση από τον Υπουργό, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (4), ή από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (5), όσον αφορά ισχυρισμούς και παράπονα που αφορούν πράξεις που συνιστούν ποινικό αδίκημα.

(4) Ο Υπουργός δύναται να αναθέτει γραπτώς στην Αρχή τη διερεύνηση, κατά τα διαλαμβανόμενα και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, παραπόνων που του υποβάλλονται γραπτώς ή ισχυρισμών που περιέχονται σε γνώση του με οποιοδήποτε τρόπο για οποιαδήποτε πράξη μέλους της Αστυνομίας που εμπíπτει στις διατάξεις του εδαφίου (2).

(5) Χωρίς επηρεασμό της εξουσίας που του εκχωρήθηκε να διορίζει ποινικούς ανακριτές δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 4 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας δύναται σε περίπτωση παραπόνου που του υποβάλλεται ή ισχυρισμού που περιέχεται σε γνώση του με οποιοδήποτε τρόπο για πράξη μέλους της Αστυνομίας που εμπíπτει στις διατάξεις του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου και συνιστά ποινικό αδίκημα να αναθέτει γραπτώς στην Αρχή τη διερεύνησή του, κατά τα διαλαμβανόμενα και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(6) Για τη διερεύνηση ισχυρισμών και παραπόνων δυνάμει του παρόντος Νόμου, δεν απαιτείται όπως κατονομάζεται στο παράπονο ή στον ισχυρισμό συγκεκριμένο μέλος της Αστυνομίας ως υπεύθυνο ή εμπλεκόμενο στις πράξεις που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο.

2(γ) του 112(I) του 2010. (7) Η Αρχή δε διερευνά παράπονα και ισχυρισμούς που της υποβάλλονται ανώνυμα.

Εναρξη διαδικασιών 6.(1) Για τη διερεύνηση παραπόνων και ισχυρισμών, δυνάμει του παρόντος

διερεύνησης. 6(α) του 100(I) του 2007.	Νόμου, διεξάγονται ανακρίσεις από ένα ή περισσότερα μέλη της Αρχής ή από οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα που διορίζει η Αρχή, κατόπιν ανάθεσης από την Αρχή, όπως προβλέπεται στο παρόντα Νόμο.
6(β) του 100(I) του 2007.	896125257 (2) Η διαδικασία διερεύνησης παραπόνων και ισχυρισμών αρχίζει με την ανάθεση από την Αρχή σε ένα ή περισσότερα μέλη της ή άλλα πρόσωπα, όπως προβλέπεται στον παρόντα Νόμο, της διεξαγωγής ανάκρισης σε σχέση με τον ισχυρισμό ή το παράπονο.
Μη επηρεασμός εξουσιών του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.	7. Η διερεύνηση ισχυρισμών και παραπόνων και η διεξαγωγή ανακρίσεων δυνάμει του παρόντος Νόμου δεν επηρεάζουν οποιεσδήποτε εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, περιλαμβανομένης εκείνης που του εκχώρησε το Υπουργικό Συμβούλιο, να διορίζει ποινικούς ανακριτές δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 4 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, για διερεύνηση ισχυρισμών εναντίον μελών της Αστυνομίας που περιέρχονται σε γνώση του με οποιοδήποτε τρόπο σε σχέση με τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων.
Αναστολή διαδικασιών διερεύνησης.	8.(1) Σε περίπτωση διορισμού από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ποινικού ανακριτή δυνάμει της εξουσίας του εδαφίου (2) του άρθρου 4 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου που αναφέρεται στο άρθρο 7, για διεξαγωγή ανάκρισης σε σχέση με ισχυρισμό για διάπραξη ποινικού αδικήματος από μέλος της Αστυνομίας ο οποίος αφορά τα ίδια γεγονότα που αφορά ισχυρισμός ή παράπονο που βρίσκεται ενώπιον της Αρχής, δεν αρχίζει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου και, αν έχει ήδη αρχίσει, αναστέλλεται, μέχρι τη συμπλήρωση της ποινικής ανάκρισης και απόφασης του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας στο θέμα άσκησης ποινικής δίωξης. (2) Η διεξαγωγή ανάκρισης από την Αστυνομία για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος το οποίο αφορά τα ίδια γεγονότα που αφορά ισχυρισμός ή παράπονο που βρίσκεται ενώπιον της Αρχής δεν αποτελεί λόγο για τη μη έναρξη διαδικασίας διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου ή για την αναστολή της, σε περίπτωση που αυτή έχει ήδη αρχίσει, παρά μόνο σε περίπτωση που η διεξαγωγή της αστυνομικής ανάκρισης διατάχθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, οπότε και δεν αρχίζει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου και, αν έχει ήδη αρχίσει, αναστέλλεται, μέχρι τη συμπλήρωση της αστυνομικής ανάκρισης και την απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας στο θέμα άσκησης ποινικής δίωξης: Νοείται ότι οι πιο πάνω διατάξεις για μη έναρξη διαδικασίας διερεύνησης και για αναστολή της σε περίπτωση διεξαγωγής αστυνομικής ανάκρισης που διατάχθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση που η διερεύνηση του παραπόνου ή του ισχυρισμού ανατέθηκε στην Αρχή από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας δυνάμει του εδαφίου (5) του άρθρου 5 ή ανατίθεται σ' αυτήν από το Γενικό Εισαγγελέα δυνάμει του εν λόγω εδαφίου οποτεδήποτε μετά την έναρξη σχετικής ανάκρισης από την Αστυνομία: Νοείται περαιτέρω ότι σε περίπτωση που η Αρχή αρχίζει διερεύνηση που δε διατάχθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ισχυρισμού ή παραπόνου που αφορά τα ίδια γεγονότα τα οποία αφορά και ποινικό αδίκημα σε σχέση με τη διάπραξη του οποίου διεξάγεται ανάκριση από την Αστυνομία η οποία επίσης δε διατάχθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας αναστέλλεται η αστυνομική ανάκριση, εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας. (3) Σε περίπτωση που, κατά τα διαλαμβανόμενα στα εδάφια (1) και (2), δεν αρχίζει ή αναστέλλεται η διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου και η απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας που αναφέρεται στα εν λόγω εδάφια είναι να μην ασκηθεί ποινική δίωξη επαφίεται στην Αρχή να αποφασίσει, κατά την κρίση της και αφού πρώτα συμβουλευθεί το Γενικό

Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, κατά πόσο θα αρχίσει ή συνεχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου.

(4) Σε περίπτωση που κατόπιν συμπλήρωσης ποινικής ανάκρισης που διεξήχθη από ποινικό ανακριτή, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), ή συμπλήρωσης οποιασδήποτε ανάκρισης από την Αστυνομία ο Γενικός Εισαγγελέας αποφασίζει όπως ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον μέλους της Αστυνομίας η οποία αφορά τα ίδια γεγονότα που αφορά ισχυρισμός ή παράπονο που βρίσκεται ενώπιον της Αρχής δυνάμει του παρόντος Νόμου, δεν αρχίζει οποιαδήποτε διαδικασία δυνάμει του εν λόγω Νόμου και, αν έχει ήδη αρχίσει, αναστέλλεται, μέχρις ότου η δίωξη και η ποινική υπόθεση πάρουν οριστικό τέλος.

(5) Επαφίεται στην Αρχή να αποφασίσει κατά την κρίση της μετά την τελική έκβαση δίωξης και ποινικής υπόθεσης που αναφέρεται στο εδάφιο (4) και αφού πρώτα συμβουλευθεί το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας κατά πόσο θα αρχίσει ή συνεχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου. Σε περίπτωση που μέλος της Αστυνομίας το οποίο διώχθηκε δε βρέθηκε ένοχο του σχετικού ποινικού αδικήματος, δε δύναται να αρχίσει ή να συνεχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου.

(6) Σε περίπτωση που έχει διεξαχθεί οποιαδήποτε ανάκριση από την Αστυνομία που δε διατάχθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και η οποία έχει καταλήξει στην απόφαση μη άσκησης πειθαρχικής ή ποινικής δίωξης, δεν αποτελεί λόγο για τη μη έναρξη διαδικασίας διερεύνησης από την Αρχή, δυνάμει του παρόντος Νόμου, για ισχυρισμό ή παράπονο που βρίσκεται ενώπιόν της και αφορά τα ίδια γεγονότα που αφορούσε και η εν λόγω αστυνομική ανάκριση.

Διαβίβαση
ισχυρισμών και
παραπόνων πριν από
την έναρξη
διαδικασιών
διερεύνησης.

9.(1) Για τους σκοπούς του άρθρου 8, η Αρχή, προκειμένου να ενημερωθεί κατά πόσο διορίστηκε ή ενδεχομένως να διοριστεί ποινικός ανακριτής από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, κατά πόσο διεξάγεται ή ενδεχομένως να διεξαχθεί ανάκριση από την Αστυνομία για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος με διαταγή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και κατά πόσο ασκήθηκε ποινική δίωξη ή λήφθηκε απόφαση για άσκησή της, διαβιβάζει στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και στον Αρχηγό Αστυνομίας, προτού αρχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου, ισχυρισμούς και παράπονα που αφορούν πράξεις οι οποίες δυνατόν να συνιστούν ποινικά αδικήματα.

(2) Σε περίπτωση που σε σχέση με ισχυρισμό ή παράπονο που διαβίβασε η Αρχή, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας διορίζει ποινικό ανακριτή ή η Αστυνομία αρχίζει ανάκριση για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος με διαταγή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή ασκείται σχετικώς ποινική δίωξη σε μεταγενέστερο χρόνο ή λαμβάνεται απόφαση για μη άσκησή της, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας και ο Αρχηγός Αστυνομίας, ανάλογα με την περίπτωση, ενημερώνουν την Αρχή για το γεγονός.

Απαγόρευση έναρξης
και συνέχισης
πειθαρχικών
διαδικασιών μετά
από έναρξη
διαδικασιών
διερεύνησης.

10.(1) Δε δύναται να αρχίσει ή να συνεχίσει πειθαρχική διαδικασία δυνάμει του εκάστοτε σε ισχύ περί Αστυνομίας Νόμου και των πειθαρχικών κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού σε σχέση με πράξη που ορίζεται ως πειθαρχικό αδίκημα δυνάμει των εν λόγω νόμων ή κανονισμών, σε περίπτωση που αρχίζει διαδικασία διερεύνησης ισχυρισμού ή παραπόνου δυνάμει του παρόντος Νόμου η οποία αφορά την εν λόγω πράξη.

(2) Για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του εδαφίου (1), η Αρχή ενημερώνει τον Αρχηγό Αστυνομίας, προτού αρχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου, για κάθε ισχυρισμό ή παράπονο που βρίσκεται ενώπιόν της και αφορά πράξη η οποία δυνατόν να συνιστά πειθαρχικό αδίκημα δυνάμει του εκάστοτε σε ισχύ περί Αστυνομίας Νόμου ή και των πειθαρχικών κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού.

Χειρισμός υποθέσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

11. Σε περίπτωση που η Αρχή είναι σε θέση να κρίνει με βεβαιότητα, προτού αρχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου, ότι ισχυρισμός ή παράπονο που βρίσκεται ενώπιόν της δεν αφορά πράξη που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, διαβιβάζει το παράπονο ή τον ισχυρισμό στον Αρχηγό Αστυνομίας και δεν προβαίνει σε διερεύνηση αυτού:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που η εν λόγω πράξη δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα, η Αρχή διαβιβάζει επίσης τον ισχυρισμό ή το παράπονο στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

Χειρισμός υποθέσεων προτού αρχίσουν διαδικασίες διερεύνησης.

12.(1) Προτού αρχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου, η Αρχή μελετά κάθε παράπονο ή ισχυρισμό που της υποβλήθηκε ή του οποίου της ανατέθηκε η διερεύνηση από τον Υπουργό ή το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή ο οποίος δυνατόν να περιήλθε σε γνώση της με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, προκειμένου αφενός να καταλήξει κατά πόσο αφορά πράξη που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, αφετέρου να μπορέσει να ενεργήσει αναλόγως για τα ζητήματα που αναφέρονται στα άρθρα 8 μέχρι και 11 ή να κρίνει κατά πόσο ο ισχυρισμός ή το παράπονο αφορά πράξη που εμπίπτει στις διατάξεις της επιφύλαξης του εδαφίου (2) του άρθρου 5 και κατά πόσο σ' αυτή την περίπτωση θα προβεί σε διερεύνησή του.

(2) Σε περίπτωση που κατόπιν μελέτης ή ενεργειών, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), η Αρχή καταλήγει ότι παράπονο ή ισχυρισμός δεν αφορά πράξη που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου ή ότι για οποιοδήποτε λόγο αναφέρεται στα άρθρα 8, 9 και 11 δε δύναται να αρχίσει διαδικασία διερεύνησης δυνάμει του παρόντος Νόμου, πληροφορεί σχετικά γραπτώς οποιοδήποτε πρόσωπο δυνατόν να της υπέβαλε παράπονο και κάθε μέλος της Αστυνομίας το οποίο δυνατόν να κατονομάζεται ως υπεύθυνο ή εμπλεκόμενο σε πράξεις που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο. Σε περίπτωση δε που η διερεύνηση του εν λόγω ισχυρισμού ή παραπόνου ανατέθηκε από τον Υπουργό ή το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, η Αρχή ενημερώνει επίσης σχετικά γραπτώς αυτούς.

(3) Σε περίπτωση που κατόπιν μελέτης, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), η Αρχή κρίνει ότι ο ισχυρισμός ή το παράπονο αφορά πράξη που εμπίπτει στις διατάξεις της επιφύλαξης του εδαφίου (2) του άρθρου 5 και αποφασίζει ότι δε θα προβεί σε διερεύνησή του, παραπέμπει το θέμα, κατά τα διαλαμβανόμενα στις εν λόγω διατάξεις, στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή στον Αρχηγό Αστυνομίας ή και στους δύο, ανάλογα με το κατά πόσο η πράξη δυνατόν να συνιστά ποινικό ή πειθαρχικό αδίκημα ή και τα δύο, και πληροφορεί σχετικά γραπτώς οποιοδήποτε πρόσωπο δυνατόν να της υπέβαλε παράπονο και κάθε μέλος της Αστυνομίας το οποίο δυνατόν να κατονομάζεται ως υπεύθυνο ή εμπλεκόμενο σε πράξεις που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο.

Ανάθεση της διεξαγωγής ανακρίσεων από την Αρχή σε μέλη της 7(α) του 100(I) του 2007.

13.(1) Σε σχέση με κάθε ισχυρισμό και παράπονο που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου και δύναται, τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 8 μέχρι και 11, να αρχίσει γι' αυτό διαδικασία διερεύνησης η Αρχή αναθέτει, σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη της, περιλαμβανομένου του προέδρου και αντιπροέδρου αυτής ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, τη διεξαγωγή ανάκρισης για διερεύνηση του ισχυρισμού ή του παραπόνου.

7(β) του 100(I) του 2007.

(2) Δεν επιτρέπεται συμμετοχή σε συνεδρία της Αρχής μέλους της που είναι σύζυγος ή συγγενής εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και τέταρτου βαθμού μέλους της Αστυνομίας που κατονομάζεται ως υπεύθυνο για πράξεις που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο ή για το οποίο υπάρχει ένδειξη, κατά την κρίση της Αρχής, ότι δυνατόν να εμπλέκεται σε πράξη που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο.

429708361

(3) Η Αρχή, αν κρίνει τούτο αναγκαίο, εισηγείται στον Αρχηγό Αστυνομίας να

7(γ) του 100(I) του 2007.	θέσει σε διαθεσιμότητα μέχρι τη συμπλήρωση διερεύνησης, οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομίας δυνατόν να κατονομάζεται ως υπεύθυνο για πράξεις που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο ή του παραπονούμενου.
Σκοπός και διεξαγωγή ανακρίσεων. 8(α) του 100(I) του 2007.	14.(1) Ανάκριση που διεξάγεται από μέλος της Αρχής ή από άλλο πρόσωπο στο οποίο η Αρχή έχει αναθέσει την ανάκριση, κατά τα διαλαμβανόμενα στον παρόντα Νόμο, σκοπεύει σε συλλογή μαρτυρικού υλικού που είναι αναγκαίο, προκειμένου να μπορεί να ληφθεί απόφαση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, όταν του διαβιβασθεί το υλικό από την Αρχή, στο θέμα άσκησης ή μη ποινικής δίωξης και να μπορεί να υπάρξει άμεση κατάληξη χωρίς τη διεξαγωγή άλλης πειθαρχικής φύσης έρευνας στο θέμα άσκησης ή μη πειθαρχικής δίωξης από την Αστυνομία, όταν το υλικό διαβιβασθεί από την Αρχή στον Αρχηγό Αστυνομίας, και να μπορεί να εξαχθούν κατά συνέπεια συμπεράσματα στη βάση του μαρτυρικού υλικού για το κατά πόσο έγινε ή όχι οποιαδήποτε πράξη αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο που διερευνάται και για το κατά πόσο εμπλέκεται ή όχι οποιοδήποτε συγκεκριμένο ή άλλο μέλος της Αστυνομίας.
8(β) του 100(I) του 2007.	(2) Κάθε μέλος της Αρχής ή άλλο πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η διεξαγωγή ανάκρισης για διερεύνηση ισχυρισμού ή παραπόνου που αφορά πράξη μέλους της Αστυνομίας η οποία δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα θεωρείται, κατά τα διαλαμβανόμενα στο εδάφιο (4) του άρθρου 3 του παρόντος Νόμου, πρόσωπο δεόντως εξουσιοδοτημένο να διεξάγει την ανάκριση δυνάμει του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου και ενεργεί ως ανακριτής δυνάμει αυτού με όλες τις εξουσίες, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται για ανακριτές δυνάμει του εν λόγω νόμου για τη διεξαγωγή ανακρίσεων σε σχέση με τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων.
8(γ) του 100(I) του 2007.	(3) Κάθε μέλος της Αρχής ή άλλο πρόσωπο που διεξάγει ανάκριση που αναφέρεται στο εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου υπόκειται για τη διεξαγωγή της στις εκάστοτε οδηγίες του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και δύναται επίσης να αποτείνεται οποτεδήποτε απευθείας σ' αυτόν σχετικά.
8(δ) του 100(I) του 2007.	(4) Για τη διεξαγωγή ανάκρισης για διερεύνηση ισχυρισμού ή παραπόνου που δεν αφορά πράξη η οποία δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα εφαρμόζονται καθόλα οι διατάξεις του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου που διέπουν τη διεξαγωγή ανακρίσεων σε σχέση με διάπραξη ποινικών αδικημάτων και κάθε μέλος της Αρχής ή άλλο πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η διεξαγωγή της ανάκρισης έχει σχετικώς όλες τις εξουσίες, καθήκοντα και υποχρεώσεις που έχει κάθε ανακριτής δυνάμει του εν λόγω νόμου.
8(ε) του 100(I) του 2007.	(5) Κάθε πρόσωπο από το οποίο μέλος της Αρχής ή άλλο εξουσιοδοτημένο από την Αρχή πρόσωπο που διεξάγει οποιαδήποτε ανάκριση ζητά να του παράσχει πληροφορίες, στοιχεία, έγγραφα, βιβλία, σχέδια και αρχεία ή από το οποίο απαιτεί να παραστεί για σκοπούς συνέντευξης και λήψης γραπτής κατάθεσης ή και για την παρουσίαση στοιχείων, εγγράφων, βιβλίων, σχεδίων και αρχείων ή το οποίο εξετάζεται ή δίνει κατάθεση για τους σκοπούς της ανάκρισης έχει σχετικά όλες τις υποχρεώσεις, αλλά και τα δικαιώματα που προβλέπονται σε σχέση με τη διεξαγωγή ανακρίσεων στον περί Ποινικής Δικονομίας Νόμο και σε οποιοδήποτε άλλο νόμο και υπόκειται στις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του εν λόγω νόμου που προβλέπουν ποινικά αδικήματα και κυρώσεις.
Εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και της Αρχής κατά τη διεξαγωγή ανακρίσεων και ολοκλήρωση ανακρίσεων και υποβολή του συλλεγέντος μαρτυρικού υλικού	15.(1) Σε περιπτώσεις που η ανάκριση διεξάγεται, κατά τα διαλαμβανόμενα στο εδάφιο (4) του άρθρου 14 του παρόντος Νόμου, για διερεύνηση ισχυρισμού ή παραπόνου που δεν αφορά πράξη η οποία δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα, το μέλος της Αρχής ή άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από την Αρχή που διεξάγει την ανάκριση υποβάλλει συστηματικά στην Αρχή το υλικό και τα έγγραφα που συλλέγει στην πορεία της ανάκρισης, προκειμένου να την ενημερώνει και να παίρνει οδηγίες από αυτή σε σχέση με την εξασφάλιση τυχόν περαιτέρω και ή συμπληρωματικού μαρτυρικού υλικού για διερεύνηση του ισχυρισμού ή του παραπόνου.

- στην Αρχή.
9(α) του 100(I) του 2007.
- 9(β) του 100(I) του 2007. (2) Η Αρχή μελετά το υλικό και τα έγγραφα που της υποβάλλονται, κατά τα διαλαμβανόμενα στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, και δίδει στο πρόσωπο που διεξάγει την ανάκριση οποιοσδήποτε οδηγίες κρίνει αναγκαίες για εξασφάλιση τυχόν περαιτέρω και ή συμπληρωματικού μαρτυρικού υλικού.
- (3) Ανάκριση που αναφέρεται στα εδάφια (1) και (2) του παρόντος άρθρου θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, μόνο όταν κρίνει η Αρχή ότι εξασφαλίστηκε όλο το διαθέσιμο μαρτυρικό υλικό που σχετίζεται με τη διερεύνηση του σχετικού ισχυρισμού ή παραπόνου.
- 9(γ) του 100(I) του 2007. (4) Σε περιπτώσεις που η ανάκριση διεξάγεται, κατά τα διαλαμβανόμενα στο εδάφιο (2) του άρθρου 14 του παρόντος Νόμου, για διερεύνηση ισχυρισμού ή παραπόνου που αφορά πράξη η οποία δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα, το μέλος της Αρχής ή το πρόσωπο που διεξάγει την ανάκριση υποβάλλει συστηματικά και απευθείας στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας το υλικό και τα έγγραφα που συλλέγει στην πορεία της ανάκρισης, προκειμένου να τον ενημερώνει και να παίρνει οδηγίες από αυτόν σε σχέση με την εξασφάλιση τυχόν περαιτέρω και ή συμπληρωματικού μαρτυρικού υλικού για διερεύνηση του ισχυρισμού ή του παραπόνου.
- 9(δ) του 100(I) του 2007. (5) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας μελετά το υλικό και τα έγγραφα που του υποβάλλονται, κατά τα διαλαμβανόμενα στο εδάφιο (4), και δίδει απευθείας στο πρόσωπο που διεξάγει την ανάκριση οποιοσδήποτε οδηγίες κρίνει αναγκαίες για εξασφάλιση τυχόν περαιτέρω και ή συμπληρωματικού μαρτυρικού υλικού.
- (6) Ανάκριση που αναφέρεται στα εδάφια (4) και (5) θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, μόνο όταν κρίνει ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ότι εξασφαλίστηκε όλο το διαθέσιμο μαρτυρικό υλικό που σχετίζεται με τη διερεύνηση του σχετικού ισχυρισμού ή παραπόνου.
- 9(ε) του 100(I) του 2007. (7) Η Αρχή ενημερώνεται κατά καιρούς για την πορεία και το εκάστοτε στάδιο των ανακρίσεων που αναφέρονται στα εδάφια (1) και (4) και αποτελείται γι' αυτό το σκοπό στο πρόσωπο που διεξάγει την ανάκριση, το οποίο και έχει καθήκον να την ενημερώσει σχετικά.
- 9(στ) του 100(I) του 2007. (8) Όταν ολοκληρωθεί η ανάκριση, κατά τα διαλαμβανόμενα στα εδάφια (3) και (6), το πρόσωπο που διεξήγαγε την ανάκριση υποβάλλει στην Αρχή όλο το υλικό και τα έγγραφα που συνέλεξε και έκθεσή του με τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις απόψεις του για το κατά πόσο έγινε ή όχι οποιαδήποτε πράξη που αφορά ο σχετικός ισχυρισμός ή το παράπονο και για το κατά πόσο εμπλέκεται ή όχι οποιοδήποτε συγκεκριμένο ή άλλο μέλος της Αστυνομίας.
- Ενέργειες της Αρχής με βάση το υποβληθέν μαρτυρικό υλικό των ανακρίσεων.
10 του 100(I) του 2007. 16.(1) Η Αρχή δε δεσμεύεται από την έκθεση με τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις απόψεις του μέλους της ή του προσώπου που διεξήγαγε την ανάκριση, αλλά μελετά το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης και την εν λόγω έκθεση με τα συμπεράσματα, τα πορίσματα και τις απόψεις και ενεργεί ως ακολούθως -
- (α) Σε περίπτωση που προκύπτει σ' αυτό το στάδιο ότι ο ισχυρισμός ή το παράπονο που αποτέλεσε αντικείμενο διερεύνησης δεν αφορά πράξη που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, η Αρχή διαβιβάζει το παράπονο ή τον ισχυρισμό στον Αρχηγό Αστυνομίας, αν πρόκειται για πράξη που δυνατόν να συνιστά πειθαρχικό αδίκημα, και στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αν πρόκειται για πράξη που δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα, ή διαβιβάζει το παράπονο ή τον ισχυρισμό και στους δύο, αν πρόκειται για πράξη που δυνατόν να συνιστά τόσο πειθαρχικό όσο και ποινικό αδίκημα:

Νοείται ότι οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και σε περίπτωση που υπάρχει ένδειξη από το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης ότι έγινε πράξη από μέλος της Αστυνομίας η οποία είναι άλλη από εκείνη που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο που διερευνήθηκε και ότι η εν λόγω πράξη δυνατόν να συνιστά ποινικό ή πειθαρχικό αδίκημα ή και τα δύο, χωρίς να εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, για να μπορεί η Αρχή να προβεί σε νέα διερεύνηση, δυνάμει του εδαφίου (5) του παρόντος άρθρου.

(β) Σε κάθε άλλη περίπτωση και ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της ανάκρισης, η Αρχή διαβιβάζει το υλικό, τα έγγραφα και τη σχετική έκθεση ως ακολούθως για περαιτέρω ενέργειες μαζί με το πόρισμά της για το τι προκύπτει από τη μελέτη τους –

(i) στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αν προκύπτει από το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης ότι έγινε πράξη από οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομίας η οποία δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα, έστω και αν δεν έχει εξακριβωθεί η ταυτότητα του μέλους της Αστυνομίας που δυνατόν να εμπλέκεται,

(ii) στον Αρχηγό Αστυνομίας, αν προκύπτει από το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης ότι έγινε πράξη από οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομίας η οποία συνιστά πειθαρχικό αδίκημα, έστω και αν δεν έχει εξακριβωθεί η ταυτότητα του μέλους της Αστυνομίας που δυνατόν να εμπλέκεται,

(iii) τόσο στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας όσο και στον Αρχηγό Αστυνομίας, αν προκύπτει από το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης ότι έγινε πράξη από οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομίας η οποία δυνατόν να συνιστά ποινικό αδίκημα και πειθαρχικό αδίκημα,

(iv) στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και στον Αρχηγό Αστυνομίας, αν προκύπτει από το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης ότι έγινε μεν πράξη από μέλος της Αστυνομίας, αλλά αυτή δε συνιστά ούτε ποινικό ούτε και πειθαρχικό αδίκημα:

Νοείται ότι το υλικό, τα έγγραφα και η σχετική έκθεση δε διαβιβάζονται στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και στον Αρχηγό Αστυνομίας αλλά στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για τυχόν περαιτέρω ενέργειες, σε περίπτωση που προκύπτει από το εν λόγω υλικό και τα έγγραφα ότι το μέλος της Αστυνομίας από το οποίο έγινε πράξη, όπως αναφέρεται πιο πάνω, είναι ο Αρχηγός ή ο Υπαρχηγός της Αστυνομίας,

(v) σε περίπτωση που δεν εξακριβώνεται από το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης ότι έγινε οποιαδήποτε πράξη που αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο που διερευνήθηκε και η μη εξακριβωθείσα πράξη δυνατόν να συνιστά ποινικό ή πειθαρχικό αδίκημα ή και τα δύο, το υλικό, τα έγγραφα και η σχετική έκθεση διαβιβάζονται από την Αρχή για τυχόν περαιτέρω ενέργειες στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, στον Αρχηγό Αστυνομίας ή και στους δύο, ανάλογα με την περίπτωση.

(2) Μέλος της Αρχής που προέρχεται από την Αστυνομία δε μετέχει σε οποιαδήποτε συνεδρία αυτής για μελέτη και ενέργειες, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1), του υλικού, των εγγράφων, και των εκθέσεων οποιασδήποτε ανάκρισης διεξάχθηκε για διερεύνηση ισχυρισμού ή παραπόνου που αφορά πράξη η οποία εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου (β) του εδαφίου (2) του άρθρου 5.

(3) Σε περίπτωση που η διερεύνηση του ισχυρισμού ή παραπόνου είχε ανατεθεί στην Αρχή από τον Υπουργό, η Αρχή τον ενημερώνει γραπτώς για το αποτέλεσμα της διερεύνησης χωρίς οποιαδήποτε διαβίβαση ή γνωστοποίηση του υλικού, των εγγράφων ή της έκθεσης που υποβλήθηκαν στην Αρχή ή οποιουδήποτε μέρους αυτών.

(4) Σε περίπτωση που η διερεύνηση έγινε κατόπιν υποβολής παραπόνου οποιουδήποτε προσώπου, η ενημέρωση που αναφέρεται στο εδάφιο (3) γίνεται επίσης προς το πρόσωπο που είχε υποβάλει το παράπονο.

(5) Σε περίπτωση που υπάρχει ένδειξη από το υλικό και τα έγγραφα ανάκρισης, για πράξη μέλους της Αστυνομίας που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, αλλά είναι άλλη από εκείνη την οποία αφορά ο ισχυρισμός ή το παράπονο που διερευνήθηκε, η Αρχή προβαίνει σε νέα διερεύνηση δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Ενέργειες της Αστυνομίας σε σχέση με πειθαρχικά αδικήματα.

17.(1) Η Αστυνομία προχωρεί άμεσα σε άσκηση πειθαρχικής δίωξης χωρίς διεξαγωγή άλλης πειθαρχικής φύσεως έρευνας που δυνατόν να προβλέπεται στον εκάστοτε σε ισχύ περί Αστυνομίας Νόμο ή πειθαρχικούς κανονισμούς για την Αστυνομία, σε κάθε περίπτωση που η Αρχή διαβιβάζει στον Αρχηγό Αστυνομίας, σύμφωνα με την υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 16, το υλικό και τα έγγραφα ανάκρισης από τα οποία προκύπτει, κατόπιν μελέτης τους από την Αρχή, ότι έγινε πράξη η οποία συνιστά πειθαρχικό αδίκημα από μέλος της Αστυνομίας του οποίου έχει εξακριβωθεί η ταυτότητα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που η πιο πάνω πράξη συνιστά πειθαρχικό αδίκημα και δυνατόν να συνιστά επίσης ποινικό αδίκημα και κατά συνέπεια το υλικό, τα έγγραφα και η έκθεση της ανάκρισης διαβιβάζονται, κατά τα διαλαμβανόμενα στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 16, τόσο στον Αρχηγό Αστυνομίας όσο και στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, δεν ασκείται πειθαρχική δίωξη προτού ληφθεί απόφαση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας στο θέμα άσκησης ποινικής δίωξης. Σε περίπτωση δε που ασκείται ποινική δίωξη, δεν επιτρέπεται να ασκηθεί πειθαρχική δίωξη, μέχρις ότου η ποινική δίωξη πάρει οριστικό τέλος, και, αν το μέλος της Αστυνομίας δε βρεθεί ένοχο στην ποινική δίωξη, δε διώκεται πειθαρχικά σε σχέση με την ίδια πράξη ως πειθαρχικό αδίκημα.

(2) Η Αστυνομία λαμβάνει άμεσα απόφαση για μη άσκηση πειθαρχικής δίωξης, χωρίς τη διεξαγωγή άλλης, πειθαρχικής φύσεως έρευνας που δυνατόν να προβλέπεται στους εκάστοτε σε ισχύ περί Αστυνομίας Νόμους ή πειθαρχικούς κανονισμούς για την Αστυνομία, σε κάθε περίπτωση που η Αρχή διαβιβάζει στον Αρχηγό Αστυνομίας, σύμφωνα με την υποπαράγραφο (iv) της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 16, το υλικό και τα έγγραφα της ανάκρισης από τα οποία προκύπτει, κατόπιν μελέτης τους από την Αρχή, ότι η σχετική πράξη που έγινε από μέλος της Αστυνομίας δε συνιστά πειθαρχικό αδίκημα.

Ποινικά αδικήματα.

18.(1) Είναι ένοχο ποινικού αδικήματος πρόσωπο που, λόγω του γεγονότος ότι άλλο πρόσωπο υπέβαλε ή προτίθεται να υποβάλει ισχυρισμό ή παράπονο, δυνάμει του παρόντος Νόμου, ή παρέσχε ή προτίθεται να παράσχει για τους σκοπούς αυτού οποιαδήποτε πληροφορία, έγγραφο, ή στοιχείο ή έδωσε ή προτίθεται να δώσει κατάθεση, ενοχλεί ή εκφοβίζει το άλλο πρόσωπο ή οποιοδήποτε συγγενικό του πρόσωπο σε οποιοδήποτε χώρο, κατά τρόπο που επηρεάζει ή μπορεί να επηρεάσει τη διερεύνηση.

(2) Πρόσωπο το οποίο είναι ένοχο ποινικού αδικήματος, κατά παράβαση του εδαφίου (1), υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τετρακόσιες πενήντα λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές.

Λήψη αποφάσεων, συνεδρίες.

19.(1) Αποφάσεις της Αρχής, δυνάμει του παρόντος Νόμου, λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας επικρατεί η ψήφος του προέδρου. Για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας λαμβάνονται υπόψη τα παρόντα και μη κωλυόμενα μέλη.

(2) Για τις συνεδρίες της Αρχής τηρούνται πρακτικά, τα οποία, αφού εγκριθούν

από την Αρχή, επικυρώνονται από αυτή και υπογράφονται από το πρόεδρό της.

(3) Σε σχέση με τις συνεδρίες της Αρχής εφαρμόζονται τα πιο κάτω –

(α) Οι συνεδρίες συγκαλούνται από τον πρόεδρο της Αρχής, ο οποίος καθορίζει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, προεδρεύει των συνεδριάσεων και καθοδηγεί τις εργασίες της Αρχής.

(β) απαρτία υπάρχει, όταν παρευρίσκεται η πλειοψηφία του συνόλου των μελών της Αρχής, έστω και αν μερικά από τα μέλη που είναι παρόντα απέχουν κατά την ψηφοφορία, και

530437946

(γ) ο αντιπρόεδρος της Αρχής αντικαθιστά τον πρόεδρο, και ασκεί όλες τις εξουσίες αυτού σε περίπτωση κωλύματός του.

- Τήρηση μητρώου. 20. Η Αρχή τηρεί μητρώο με στοιχεία για τις υποθέσεις παραπόνων και ισχυρισμών που της υποβάλλονται ή ανατίθενται ή περιέρχονται εις γνώσιν της, δυνάμει του παρόντος Νόμου, ή τις οποίες διερεύνησε ή διερευνά, δυνάμει αυτού, και καταγράφει για τις μεν υποθέσεις των οποίων ολοκληρώθηκε η διερεύνηση τα αποτελέσματά της, για τις δε υποθέσεις των οποίων δεν άρχισε ή ολοκληρώθηκε η διερεύνηση το στάδιο στο οποίο βρίσκεται εκάστοτε το θέμα. Σε περίπτωση δε που για οποιοδήποτε λόγο που αναφέρεται στο παρόντα Νόμο δεν μπορεί να διεξαχθεί ή να αρχίσει ή να συνεχίσει η διερεύνηση, το γεγονός και ο λόγος καταγράφονται στο μητρώο.
- Ετήσιες εκθέσεις. 21.(1) Η Αρχή υποβάλλει ετησίως έκθεση στο Υπουργικό Συμβούλιο για τις δραστηριότητές της, δυνάμει του παρόντος Νόμου, με παρατηρήσεις και εισηγήσεις.
- (2) Η Αρχή κοινοποιεί την πιο πάνω έκθεση στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, στη Βουλή των Αντιπροσώπων, στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, στον Υπουργό και στον Αρχηγό Αστυνομίας.
- 11 του 100(I) του 2007. Προσωπικό και έξοδα της Αρχής. 22. Η Αρχή απασχολεί δικό της προσωπικό, τα δε έξοδα της Αρχής, συμπεριλαμβανομένου του μισθού του προσωπικού, περιλαμβάνονται στο κρατικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, με ξεχωριστό τίτλο (item), κάτω από το κεφάλαιο προϋπολογισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Διερεύνησης Ισχυρισμών και Παραπόνων κατά της Αστυνομίας.